

det tror jeg ikke man kan finde noget om i Koranen, men der er ikke gensidig respekt fra ekstremistisk fundamentalismes side.

Men vi har jo også i Europa haft to former for totalitarisme, som vi i Danmark var imod. Jeg tænker selvfølgelig på kommunismen og nazismen, så det er altså ikke forbeholdt muslimerne at udvikle totalitarisme. Det har Europa gjort to gange i det 20. århundrede.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Per Clausen som medspørger. Værsgo.

Per Clausen (EL):

Jeg er sådan set meget enig med udenrigsministeren i de svar, han er kommet med, men jeg vil bare spørge udenrigsministeren, om han ikke kan bekræfte, at der findes eksempler på, at folk har ført krig og udøvet terroraktiviteter, selv om de hverken har beskæftiget sig med at læse Koranen eller Marx' udvalgte værker.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jo, det er da så sandelig. Det gælder vel for langt de fleste krige i vores historie. Koranen har spillet en rolle i nogle regionale krige, og Marx og kommunismen har spillet en rolle i det 20. århundrede, men før da har der jo faktisk været en hel del krige.

Men det, der er afgørende for mig at sige om den totalitære del af islamismen – for det er en totalitær bevægelse, som flertallet heldigvis ikke tilslutter sig – er, at det er en totalitarisme, vi er oppe imod. Den anvender Koranen, ligesom nazisterne anvendte vanvittige ariske teorier, og ligesom stalinisterne anvendte Marx og, vil alle gode marxister sige, misbrugte Marx.

Det fundamentale er, at den totalitære linje tager udgangspunkt i en tekst. Man har et totalitært mål, og selv om det ikke har så meget at gøre med det, som det har været mit ærinde at svare på her, skal det selvfølgelig stoppes, og det skal ske gennem reformer, dialog og udvikling, fordi vi ligger så tæt op og ned ad hinanden her på kloden. Vi har ingen glæde af en konflikt, vi har glæde af samarbejde.

Per Clausen (EL):

Jeg skal bare sige, at jeg er meget glad for, at udenrigsministeren på denne måde forsøger at vejlede Dansk Folkeparti, som jo er ude i nogle skrækelige vildfarelser. Om det er bevidste vildfarelser eller nogle, man bevæger sig ud i, fordi man bare ikke ved bedre, skal jeg ikke kun-

ne sige, men jeg takker meget for udenrigsministerens svar.

Kl. 15.05

Søren Espersen (DF):

Jeg vil bare sige, at det jo ikke er nogen vildfarelse at pege på det, som alle militære eksperter i verden, der har forstand på tingene, peger på, nemlig at Iran i øjeblikket er en kolossal sikkerhedsrisiko, ikke alene for Mellemøsten men for hele verden. Jeg er egentlig glad for, at det fra ministerens side er blevet tilkendegivet, at man også fra den danske regerings side ser alvorligt på det og ved, at det er farligt, når en stat er i hænderne på en flok shariapræster, der måske også om kort tid har atombomben. Tak for det.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, nu er vi tilbage ved spørgsmålet. Det er vigtigt at få Iran ind på en anden kurs, og derfor er jeg glad for at kunne orientere Folketinget om de beslutninger, vi traf i EU i går.

For ikke at trække tiden ud skal jeg bare sige, at vi sluttede den tekst, vi udarbejdede i enighed i går, med at fastslå, at Udenrigsministerrådet er enigt om at fastholde EU's politik over for Iran med meget stærk opmærksomhed. Vi vil holde øje med, hvordan det kommer til at gå på både det nukleare område og andre områder, og med andre områder menes f.eks. aggressionerne over for Israel, involveringen af Hizbollah og Hamas og den stadig forringede menneskerettighedssituation i Iran – det må jo ikke glemmes, at den bliver stadig ringere – og vi holder øje med alt det, fordi vi er betænkelige ved det.

Hr. Søren Espersen startede med at sige, at det kunne være, Israel var nødt til at gribe til fortvivlelsens selvhjælp, som det hedder. Det drejer sig om at undgå, at vi kommer i en sådan situation, og vi skal have trukket Iran ind på et spor, hvor man kan have med landet at gøre, og det bliver en partner i stedet for en sikkerhedsrisiko for hele regionen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 527

12) Til udenrigsministeren af:

Søren Espersen (DF):

»Hvordan agter regeringen at reagere over for Irans præsident Mahmoud Ahmadinejads udtæ-